

1Q84 ——— 3

TEZKARİ

Dünya
Edebiyatı
Roman

Çeviren:
Hüseyin
Can Erkin

10
89

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN KİTAPLARI

Sınırın Güneyinde, Güneşin Batısında

İmkânsızın Şarkısı

Yaban Koyununun İzinde

Sahilde Kafka

Zemberekuşu'nun Güncesi

Haşlanmış Harikalar Diyarı ve Dünyanın Sonu

1Q84

Koşmasaydım Yazamazdım

Renksiz Tsukuru Tazaki'nin Hac Yılları

Uyku

Kadinsız Erkekler

Sputnik Sevgilim

Tuhaf Kütüphane

Karanlıktan Sonra

Fırın Saldırısı

Rüzgârın Şarkısını Dinle

Kumandanı Öldürmek

Doğum Günü Kızı

Mesleğim Yazarlık

Dans Dans Dans

Pinball 1973

Sadece Müzik

Birinci Tekil Şahıs

Bir Kediye Terk Etmek

Ortadan Kaybolan Fil

Şehir ve Belirsiz Duvarları

1Q84

3. Kitap

Orijinal adı: 1Q84

© 2009 by Harukimurakami Archival Labyrinth

Yazan: Haruki Murakami

Japonca aslından çeviren: Hüseyin Can Erkin

Yayına hazırlayan: Handan Akdemir

Türkçe yayın hakları: © Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Yayın hakları Curtis Brown Group Limited ile çalışan ICM Partners ("ICM") aracılığıyla alınmıştır.

1. baskı / Ağustos 2015

12. baskı / Nisan 2025 / 978-625-8495-07-2

Her 2000 adet bir baskı olarak kabul edilmektedir.

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Geray Gençer

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

HARUKİ MURAKAMI

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKLER

Doğan
Kitap

KİTAP

Ekim - Aralık

Uşıkava

Bilincinin uzak kıyılarına vuran şey

“Sigara içmemenizi rica edebilir miyim, Uşıkava Bey?” dedi daha kısa boylu olan adam.

Uşıkava, masanın öte yanında, karşısında duran adama bir an baktıktan sonra kendi parmaklarının arasındaki Seven Star’a göz attı. Sigara yanmıyordu.

“Kusura bakmazsınız umarım” dedi adam, görgülü tavrını elden bırakmadan.

Uşıkava’nın yüzünde, sanki kendi elinde öyle bir şeyin ne aradığına anlam veremiyormuş gibi bir ifade belirdi.

“Ha, bu mu? Yok canım. Elbette yakacak değilim. Farkına varmadan nedense elim kendiliğinden gidiveriyor işte.”

Adamın çenesi, bir santim kadar aşağı yukarı oynadıysa da bakışları milim kıpırdamadı. Bakışlarını Uşıkava’nın gözlerine mıhlamıştı. Uşıkava sigarayı kutusuna geri koyup, sonra çekmeceye bıraktı. Atkuyruklu, uzun boylu adam kapının önünde durmuş, kapının çerçevesine hafifçe yaslanmış gibiydi ama vücudu gerçekten değişiyor mu belli değildi; duvardaki bir lekeyi izler gibi Uşıkava’ya bakıyordu. Uşıkava içinden, *Tuhaf tipler*, dedi. O ikisiyle, konuşmak için üçüncü kez bir araya gelmişlerdi, ama kaç kez konuşmuş olursa olsun bir türlü kendini rahat hissetmiyordu.

Uşıkava’nın pek geniş olmayan bürosunda bir masa var-

dı ve kısa boylu, dazlak kafalı olan adam Uşıkava'nın karşısında oturuyordu. Konuşmak, bu adamın işiydi. Atkuyruklu olansa baştan beri sessizliğini koruyordu. Şinto tapınaklarının girişine konulan, taştan köpek heykelleri gibi hiç kıvıldamadan, yalnızca Uşıkava'nın yüzüne bakıyordu.

“Üç hafta oldu” dedi dazlak kafalı olan.

Uşıkava, masasının üzerindeki takvimi eline alarak oradaki kaydı kontrol ettikten sonra, evet anlamında başını salladı.

“Haklısınız, önceki görüşmemizin üzerinden bugün tam üç hafta geçmiş.”

“O süre boyunca sizden bir kez bile rapor almadık. Daha önce de söylediğimi sanıyorum, ama şu an bir saniye bile bizim için hayati önem taşıyor. Hiç zamanımız yok, Uşıkava Bey.”

“Çok iyi biliyorum” dedi Uşıkava, sigara içemediği için altın çakmağını parmaklarıyla kurcalayarak.

“Oyalanacak vaktimiz yok, bunu çok iyi biliyorum.”

Dazlak kafalı, Uşıkava'nın konuşmasının devamını bekliyordu. Uşıkava konuşmasını sürdürdü:

“Mesele şu ki, ben bölük pörçük konuşmayı sevmem. Biraz şundan biraz bundan şeklinde iş yapmaktan hoşlanmam. Manzaranın tamamını görebilir hale gelmek; bütün bağlantıların ortaya çıkacağı, her şeyi çepeçevre görebileceğimiz noktaya kadar gitmek niyetindeyim. Durum muğlak olunca gereksiz sorunlar çıkabilir. Hoşunuza gitmeyebilir, ama benim yöntemim bu, Onda Bey.”

Onda dediği dazlak kafalı adam soğuk bakışlarla Uşıkava'yı süzüyordu. Adamın kendi hakkında iyi duygular beslemediğini, Uşıkava biliyordu. Fakat bu durumu hiç umursamıyordu. Hatırladığı kadarıyla, doğduğundan beri birilerinin onun hakkında iyi duygular beslediği hiç olmamıştı. Deyim yerindeyse, bu onun için normal bir durumdu. Annesi,

babası, kardeşleri onu sevmezlerdi. Öğretmenleri, sınıf arkadaşları da ondan hoşlanmazdı. Karısı, çocukları bile onu sevmemişti. Asıl birileri çıkıp da ondan hoşlanırsa işte o zaman işkillenirdi herhalde. Fakat tersi onun için sorun değildi.

“Uşıkava Bey, eğer mümkün olursa biz de sizin yönteminize saygılı bir şekilde ilerlemek isteriz. Öte yandan, şimdiye kadar gereken saygıyı da gösterdiğimizi sanıyorum. Fakat bu sefer durum farklı. Maalesef tüm gerçeklerin ortaya çıkmasını bekleyecek durumda değiliz.”

“Öyle diyorsunuz ama, Onda Bey, siz de şimdiye kadar oturup, sadece benim sizinle irtibata geçmemi beklemiş değilsinizdir” dedi Uşıkava. “Benim hareketlerimle paralel olarak siz de kendi başınıza sağda solda bir şeyler yapmaya çalışmışsınızdır, öyle değil mi?”

Onda, bu soruyu yanıtlamadı. Adamın dudakları düz bir çizgi gibi kapalıydı. Yüzündeki ifade de değişmemişti.

Fakat parmak bastığı noktanın doğru olduğunu Uşıkava hisleriyle anlayabiliyordu. Adamlar, tüm örgütü ayağa kaldırarak bu üç hafta boyunca, muhtemelen Uşıkava’dan farklı bir rota izleyerek, kadını aramışlardı. Fakat önemli sayılabilecek bir sonuç elde edememişlerdi. İşte o yüzden de bu rahatsız edici ikili tekrar Uşıkava’nın bürosuna gelmişti.

“Yılanın yolu da dolambaçlıdır” dedi Uşıkava, iki avucunu açarak ve keyifli bir sırı paylaşıyormuş gibi. “Niye saklayayım. Ben, o yılanım işte. Gördüğünüz gibi dış görünümüm pek hoş değildir, ama burnum iyi koku alır. En hafif kokuyu bile kaynağına kadar takip etmeyi başarırım. Fakat ne de olsa nihayetinde yılan olduğum için, kendi yöntemimle, kendi çapımda iş yapabilirim ancak. Zamanın önemli olduğunu çok iyi anlıyorum, ama biraz daha bekleyin lütfen. Sabırlı olmazsanız, bütün çabalar boşa gider.”

Uşıkava’nın elinin içinde çakmağı döndürüp durmasını, Onda sabırlı gözlerle izliyordu. Sonra başını kaldırdı.

“Şimdiye kadar öğrenebildiğiniz şeyleri kısmen de olsa söyleyebilir misiniz? Sizi anlıyorum, ama biraz olsun somut bir sonuçla dönmezsek yukarıdakileri ikna edemem. Bizim için de hoş olmaz. Bir de, Uşıkava Bey, sizin şu an bulunduğunuz konum da pek rahat olmasa gerek.”

Bu tipler de köşeye sıkıştırılmışlar, dedi Uşıkava içinden. Bu iki adamın dövüş sporları konusundaki üstün yetenekleri kabul görmüş, çok sayıda kişi arasından seçilerek Lider’in koruması yapılmışlardı. Buna rağmen ikisinin gözleri önünde liderleri öldürülmüştü. Hayır, öldürüldüğüne dair doğrudan bir kanıt yoktu. Cemaat içerisindeki çok sayıdaki doktor, cesedi inceden inceye incelemişlerdi, ama yara izine rastlanmamıştı. Yalnız, cemaatin bulunduğu yerdeki tıbbi müdahale odasında basit aletlerden başka bir şey yoktu. Üstelik zamanları da yoktu. Adli tıp otopsisinde uzman doktorlar iyice inceleyecek olsalar, belki de bir şey bulacaklardı. Fakat her şey için çok geçti. Ceset, cemaat içinde gizlice ortadan kaldırılmıştı.

Neticede liderlerini koruyamadıklarından dolayı bu ikisinin konumu da hassas bir hal almıştı. Onlar şimdilik, ortadan kaybolan kadının nereye gittiğini bulmakla görevlendirilmişti. Gerekirse her taşın altına bakıp kadını bulmak üzere emir almışlardı. Fakat henüz dişe dokunur bir ipucu bulamamışlardı. Adamlar güvenlik ve koruma işinde yeterli beceriye ve tekniğe sahiptiler, ama ortadan kaybolan birinin izini sürme konusunda hiçbir şey bilmiyorlardı.

“Tamam” dedi Uşıkava. “Şimdiye kadar açığa çıkan bazı şeyleri anlatayım. Her şeyi olduğu gibi anlatamam, ama kısmen paylaşabilirim.”

Onda, bir süre gözlerini kısıp baktı. Sonra başını evet anlamında salladı.

“Yalnızca bu bile yeter. Biz de bazı şeyler öğrendik. Siz bunları zaten biliyor da olabilirsiniz, belki de henüz öğren-

memişsinizdir. Karşılıklı olarak bilgilerimizi paylaşalım.”

Uşıkava çakmağını bırakıp, masanın üzerinde parmaklarını birbirine geçirdi.

“Aomame adlı genç kadın Okura Oteli’nin süitine çağrılar olarak liderinize kas esnetme hareketleri yaptırdı. Eylül başında Tokyo merkezinde şiddetli gök gürültülerinin, sağanak yağmurun olduğu geceydi. Kadın, ayrı bir odada bir saat kadar süreyle bir tür masaj yaptıktan sonra oradan ayrıldı, odada kalan Lider ise uyuyordu. Kadın, ‘İki saat kadar bu halde uyumasına izin verin’ dedi. Siz de onun söylediği gibi yaptınız. Ancak lideriniz uyumuyordu. O sırada çoktan ölmüştü. Herhangi bir yara izi yoktu. Kalp krizi gibi görünüyordu. Fakat hemen sonrasında kadın ortadan kaybolmuştu. Apartman dairesini de önceden boşaltmıştı. Daire bomboştu, hiçbir şey bırakılmamıştı. Çalıştığı spor kulübüne de ertesi gün istifasını göndermişti. Her şey planlı olarak yapılmıştı yani. Öyleyse bu, normal bir ölüm değil demektir. Şu Aomame’nin, liderinizi kasıtlı ve planlı olarak öldürdüğünden başka bir şey akla gelmiyor.”

Onda, başını sallayarak onayladı. Buraya kadar bir itirazı yoktu.

“Sizin amacınız bu olayın ardında yatan gerçeği bulmak. Bunun için de ne olursa olsun kadını yakalamak zorundasınız.”

“Aomame adlı kadın gerçekten liderimizi öldürdü mü? Eğer öyleyse, bunun nedeni neydi? Bu kararı vermesinin nedeni neydi, bilmemiz gerekiyor.”

Uşıkava masanın üzerindeki birbirine geçirdiği on parmağına göz attı. Sanki görmeye hiç alışık olmadığı bir şeyi izliyormuş gibiydi. Sonra başını kaldırarak karşısındaki adamı süzdü.

“Siz halihazırda Aomame’nin aile ilişkilerini kontrol ettiniz, öyle değil mi? Tüm ailesi Şahitler cemaatinin inançlı

üyeleri idi. Anne ve babası hâlâ aktif bir şekilde propaganda faaliyetlerini yürütüyorlar.

Otuz dört yaşındaki ağabeyi, Odavara’da bulunan merkezde çalışıyor. Evlenmiş, iki de çocuğu olmuş. Onun karısı da elbette inançlı bir Şahitler müridi. Aile içerisinde yalnızca bu Aomame Şahitler’den ayrılmış, onların deyimiyle öğretiye ihanet ettiği için ailesi onu reddetmiş. Neredeyse yirmi yıl boyunca bu ailenin Aomame ile temas ettiğine dair hiçbir iz yok. Onların Aomame’yi saklamış olabileceği düşünülemez. Bu kadın on bir yaşındayken ailesiyle bağlarını kopartmış, ondan sonra çoğunlukla kendi gücüyle ayakta kalmış. Dayısının evinde geçici bir süre kaldıktan sonra, liseye girdiği sıralarda gerçek anlamda kendi ayaklarının üzerinde durmaya başlamış. Hayranlık uyandıracak ölçüde güçlü bir iradesi var bu kadının.”

Dazlak kafalı hiçbir şey söylemedi. Bu, herhalde onların da çoktan elde ettikleri bir bilgiydi.

“Bu olayda Şahitler’in parmağı olduğu düşünülemez. Şahitler tamamen barışçıldır, teslimiyetçi olmalarıyla bilinirler. Onların, yani cemaatin planlayarak liderinizin canına kastetmelerine imkân yok. Bunu siz de kabul ediyor musunuz?”

Onda, başını evet anlamında salladı.

“Bu olayda Şahitler’in parmağı yok. Bunu biliyoruz. Tedbir olsun diye kızın ağabeyi ile konuştuk. Garanti olsun diye. Fakat o da hiçbir şey bilmiyordu.”

“Garanti olsun diye mi adamın tırnaklarını söktünüz?” diye sordu Uşıkava.

Onda bu soruyu duymazdan geldi.

“Yalnızca bir şakaydı. Kötü bir şaka oldu. Bu kadar ciddileşmeyin hemen. Neyse o adam Aomame’nin nereye gittiği hakkında hiçbir şey bilmiyordu” dedi Uşıkava. “Ben tamamen barış yanlısı biri olduğumdan öyle zorbaca işler yapmam, adamın bir şey bilmediği kolaylıkla anlaşılıyordu. Aomame ailesiyle de, Şahitler’le de tüm bağlarını kopartmış. Yi-

ne de ne şekilde düşünülürse düşünölsün bu, Aomame'nin tek başına yaptığı bir iş değil. Tek başına bu kadar ayrıntılı bir işi gerçekleştiremez. Dikkatli bir şekilde ayarlamalar yapılmış, o da belirli bir plana uyarak soğukkanlılıkla hareket etmiş. Ortadan kaybolması ise neredeyse sihir gibi bir şey. Bunun için hem başka insanların işe dahil olması, hem de büyük paralar harcanması gerekir. Aomame'nin arkasındaki birileri ya da bir örgüt, bir nedenle Lider'in öldürölmesini çok istemiş olmalı. Bunun için de her türlü hazırlığı yapmışlar. Bu konuda da hemfikiriz, değil mi?"

Onda, başını evet anlamında salladı. "Aşağı yukarı öyle."

"Bu arada bunun nasıl bir örgüt olduğı hakkında hiçbir fikrim yok" dedi Uşıkava. "Kadının özel ilişkileri hakkında da araştırma yapmışsınızdır mutlaka, öyle değil mi?"

Onda, sessizce başını sallayarak onayladı.

"Ancak bu da başka bir sorun. Onun dişe dokunur bir özel ilişkisi de yok" dedi Uşıkava. "Arkadaşı yokmuş, galiba sevgilisi de yokmuş. İşyerinde insanlarla iletişimi varmış, ama işyerinden çıktığı andan itibaren hiç kimseyle özel ilişkilere girmiyormuş. En azından ben, Aomame'nin birileriyle samimi ilişki içerisinde olduğuna dair bir iz bulamadım. Genç, sağlıklı, görünüş itibariyle pek fena olmayan bir kadın olduğu halde, neden acaba?"

Uşıkava bu sözleri söyledikten sonra kapının önünde ayakta duran atkuyrukluya baktı. Adam az öncesinden beri ne yüzündeki ifadeyi ne de duruşunu değiştirmişti. Zaten doğal halinde yüzünde bir ifade yok gibiydi. Bu yüzden elbette değiştirmesine de imkân yoktu. Uşıkava içinden, *Bu adamın bir adı var mı acaba?* diye geçirdi. Eğer bir adı yoksa bile bu hiç şaşırtıcı olmazdı.

"Siz ikiniz, bu Aomame'nin yüzünü gerçekten gören yegâne kişilersiniz" dedi Uşıkava. "Nasıldı? Dikkatinizi çeken bir nokta var mıydı?"

Onda, hafifçe başını iki yana salladı.

“Söylediğiniz gibi biraz çekici, genç bir kadındı. Fakat insanların dikkatini çekecek ölçüde güzel de denemez. Sakindi ve hareketleri de rahattı. Sahip olduğu teknik konusunda kendine güvendiği anlaşılabilirdi. Fakat bunun dışında dikkat çekici bir tarafı yoktu. Dış görünümü insanda güçlü bir etki bırakmıyordu. Yüzünün ayrıntılarını doğru dürüst anımsayamıyorum. Tuhaf ama öyle.”

Uşıkava bir kez daha kapının önündeki atkuyrukluğa göz attı. Belki onun söyleyeceği bir şey olabilirdi. Fakat hiç de konuşacakmış gibi durmuyordu.

Uşıkava dazlak kafalıya döndü. “Siz elbette Aomame’nin şu son birkaç ay içerisindeki telefon konuşmalarını da incelemişsinizdir.”

Onda, başını iki yana salladı.

“O kadarını yapmadık henüz.”

“Yapmanız iyi olurdu. Mutlaka kontrol etmek gerek” dedi Uşıkava yüzünde beliren gülümsemeye. “İnsanlar birçok yere telefon ederler ve birçok yerden de insanlara telefon gelir. Telefon kayıtlarını incelemekle bile bir insanın yaşam tarzını tüm berraklığıyla görebilirsiniz. Aomame de bu konuda istisna değil. Bir bireyin telefon kayıtlarını ele geçirmek kolay bir iş değildir, ama imkânsız da sayılmaz. Hani söylemiştim ya, yılanın yolu dolambaçlıdır diye.”

Onda, sessizce konuşmanın devamını bekledi.

“Aomame’nin konuşma kayıtlarını inceleyince bazı gerçekler açığa çıktı. Bir kadın için çok nadir karşılaşılan bir durum, ama Aomame telefonda konuşmaktan pek hoşlanmıyormuş galiba. Konuşma sayısı az ve konuşma süreleri de pek uzun değil. Arada sırada uzun olanlar da var, ama bunlar yalnızca istisna. Çoğunlukla çalıştığı yerle konuşmuş, ama kısmen serbest olarak da iş yapıyormuş. Yani, spor kulübü üzerinden değil de özel müşterileriyle doğrudan görüşerek prog-

ram ayarlıyormuş. Sıklıkla o türden telefonlar da var. Baktığım kadarıyla hiçbirinde kuşku uyandıracak bir şey yok.”

Uşıkava konuşmasının burasında bir ara verip, parmağında ki nikotin lekesini farklı açılardan inceleyerek sigarayı düşündü. Hayalinde bir sigara yaktı, dumanı içine çekti sonra da dışarı saldı.

“Yalnız iki istisna var. Birincisi, iki kez polise telefon etmiş olması. Polis dediysem de acil durum telefonu değil. Emniyet Genel Müdürlüğü Şincuku Karakolu’nun Trafik Masası’na telefon etmiş. Karşı taraftan da birkaç kez telefon gelmiş. Aomame’nin arabası yoktu. Polisler de lüks bir spor kulübünde özel ders almazlar. O yüzden herhalde o karakolda kişisel bir tanıdığı vardı. Kim olduğunu bilemiyorum. Bir diğer aklıma takılan nokta ise, bunun dışında, neresi olduğu anlaşılmayan bir numaraya birçok kez telefon etmiş, uzun uzun konuşmuş. Karşı taraftan da telefon gelmiş. Fakat ben telefonla aramayı başaramadım. Ne kadar denediysem de o numaraya ulaşamadım. Elbette sahibinin kim olduğu anlaşılmayacak telefon numaraları da var. Fakat o tür numaralarda biraz uğraşırsak sahibine ulaşılabilir. Ancak, bu numarayla ilgili olarak ne kadar araştırma yaptıysam da isim çıkmadı. Sımsıkı kilitlenmiş bir kapı gibi. Normalde böyle bir şeyi yapabilmek mümkün değildir.”

“Yani bu telefonun sahibi normal olmayan şeyler yapabiliyor?”

“Aynen öyle. Her şeyden önce kesinlikle bu işin içinde profesyoneller var.”

“Başka bir yılan” dedi Onda.

Uşıkava avuç içiyle kelleşen şekilsiz başını sıvazlayıp sırtıttı. “Haklısınız. Başka bir yılan. Hem de çok güçlü bir yılan.”

“Fakat en azından onun arkasında profesyonellerin olduğunu anlamış bulunuyoruz” dedi Onda.

“Evet, öyle. Aomame’nin arkasında bir örgüt var. Dahası bu örgütün, amatörlerin eğlencesine kurdukları bir şey olmadığı kesin.”

Onda gözkapaklarını bir parça indirip bir süre Uşikava’yı süzdü. Sonra arkasına döndü, kapı önünde dikilen atkuyrukluyla bakışları buluştu. Atkuyruklu konuşmayı anladığını belirtecek şekilde başını hafifçe evet anlamında salladı. Onda, tekrar Uşikava’ya baktı.

“Ee?” dedi Onda.

“Ee’si” dedi Uşikava, “şimdi harekete geçme sırası bizde. Sizin aklınıza hiçbir şey gelmiyor mu? Liderinizi öldürmeye kalkabilecek bir topluluk ya da örgüt gibi bir şey var mıydı?”

Onda uzun kaşlarını birbirine yaklaştırarak bir çizgi haline getirdi. Burnunun üzerinde üç ayrı kırıksık oluşmuştu. “Bakın Uşikava Bey, iyice bir düşünün. Biz nihayetinde dini bir örgütüz. İç huzuru ve manevi değerlerin peşindeyiz. Doğada yaşar, tarım yaparak, kendimizi terbiye ederek günlerimizi geçiririz. Acaba kim tutup da bizi düşman belleyecek? Öyle bir durumda eline ne geçer ki?”

Uşikava’nın dudaklarında anlamı belirsiz bir gülümseme oluştu. “Her yerde fanatik insanlar vardır. Fanatik insanların akıllarına neler getirebileceğini hiç kimse bilemez, öyle değil mi?”

“Bizim tarafın aklına gelen hiçbir şey yok” dedi Onda, yüzünde donuk bir ifadeyle, Uşikava’nın sözlerindeki alayı duymazdan gelerek.

“Şafakçılar’a ne dersiniz? Onlardan geriye kalanlardan bazıları hâlâ serbest değil mi?”

Onda bir kez daha, bu kez sert bir hareketle başını iki yana salladı. *Asla mümkün olamaz*, demek istiyordu. Bu adamlar, Şafakçılar’la alakası olan herkesi sonradan sorun çıkartmasınlar diye tamamen ortadan kaldırmış olmalıydılar. Hem de geride hiçbir iz bırakmadan.

“Öyle olsun. Sizin de bir fikriniz yok. Fakat gerçekte karşımızdaki sorun açısından önemli olan, bir örgütün liderinizin canına kastetmiş ve o canı almış olması. Hem de çok ince ve ustaca bir yolla. Üstelik bu işi yapan da sonrasında duman olup uçmuş gibi adeta. Bu, asla göz ardı edemeyeceğimiz bir gerçek.”

“Ayrıca biz bunun arkasında neler olduğunu açığa çıkartmak zorundayız.”

“Polisle hiçbir ilişki kurmadan mı?”

Onda, başını evet anlamında salladı. “Bu bizim sorunuz, yargının sorunu değil.”

“Tamam, bu sizin sorunuz ve yargının sorunu değil. Mesele çok net, rahatlıkla anlaşılabilir” dedi Uşıkava. Sonra, “Sormak istediğim bir şey daha var” dedi.

“Buyurun” dedi Onda.

“Cemaat içerisindeki bazı insanlar liderinizin öldüğünü biliyor, değil mi?”

“Biz ikimiz biliyoruz” dedi Onda. “Cesedin taşınmasına yardım eden iki kişi daha var. Benim adamlarım. Cemaatin en üst düzey kurmayları olan beş kişi biliyor. Bu kişilerle birlikte toplamda dokuz kişi. Üç cariyesine henüz söylemedik, ama öğrenmeleri an meselesi. Sürekli yanında, hizmetinde olan kadınlar. Uzun süre saklayamayız. Sonra, Uşıkava Bey, elbette siz de biliyorsunuz.”

“Toplam on üç kişi.”

Onda hiçbir şey söylemedi. Uşıkava, derince iç geçirdi. “Dürüstçe fikrimi söyleyebilir miyim?”

“Buyurun” dedi Onda.

Uşıkava konuşmaya devam etti: “Şimdi tutup da böyle bir şey söylemek hiçbir anlam ifade etmeyebilir, ama liderinizin öldüğünü anladığınız anda derhal polise haber vermeniz gerekirdi. Durum ne olursa olsun bu ölümü açıklamamız gerekir. Böylesine büyük bir gerçeği sonuna kadar saklayamaz-

HARUKI

**Yürekten sevdiğin
bir insan varsa, bir kişi
olsun yeter, hayatın
kurtulmuş demektir...**

Haruki Murakami, 1949'da Kyoto'da doğdu. Vaseda Üniversitesi'nde klasik drama eğitimi aldı.

21. yüzyıl edebiyatının en önemli isimlerinden olan Murakami'nin kitapları pek çok ödül aldı, tüm dünyada ellinin üzerinde dile çevrildi.

Haruki Murakami'nin *Yaban Koyununun İzinde*, *Zemberekkuşu'nun Güncesi*, *İmkânsızın Şarkısı*, *Sınırın Güneyinde Güneşin Batışında*, *Sahilde Kafka*, *Haşlanmış Harikalar Diyarı* ve *Dünyanın Sonu*, *Renksiz Tsukuru Tazaki'nin Hac Yılları*, *Koşmasaydım Yazamazdım*, *Uyku*, *Kadınsız Erkekler*, *Sputnik Sevgilim*, *Tuhaf Kütüphane*, *Karanlıktan Sonra*, *Fırın Saldırısı*, *Rüzgârın Şarkısını Dinle*, *Kumandanı Öldürmek*, *Doğum Günü Kızı*, *Mesleğim Yazarlık*, *Dans Dans Dans*, *Pinball 1973*, *Sadece Müzik*, *Birinci Tekil Şahıs*, *Bir Kediye Terk Etmek*, *Ortadan Kaybolan Fil ve Şehir* ve *Belirsiz Duvarları* isimli kitapları da Doğan Kitap tarafından yayımlandı.

